

За попереднім Законом провадження благодійної діяльності, а саме – окремих заходів, повинно було здійснюватись виключно на підставі благодійної програми, затвердженої вищим органом благодійної організації. На сьогодні ж будь-який вид благодійної діяльності може здійснюватись і за рішенням органу управління, що значно підвищує оперативність здійснення благодійної діяльності благодійною організацією.

Закон прямо вказує, що благодійні організації мають право здійснювати господарську діяльність без мети одержання прибутку, що надає можливість благодійній організації продавати товари, надавати послуги, виконувати роботи, отримуючи при цьому дохід, який повинен повністю бути спрямований на благодійну діяльність, встановлену установчими документами благодійної організації [1].

Таким чином, прийнятий у 2012 році Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» створює широкі можливості для заснування благодійних організацій та провадження їх діяльності для задоволення інтересів осіб, що потребують допомоги, покращення стану навколишнього природного середовища, а також збереження культурної спадщини від руйнування та забуття.

Список використаних джерел:

1. Spektor law firm: Інтернет-сайт: [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://spektor.ua/uk/article/ulutchshenie-usloviy-dlya-deyatelnosti-blagotvoritelnoy-deyatelnosti-vsledstvie-poslednih-izmeneniy-zakonodatelstva-ukrain/>.

Щодо питань правового забезпечення економічного зростання України в контексті економічної безпеки

Свиридюк Н.П., кандидат юридичних наук, доцент, докторант НАВС

Для розвитку будь-якої сучасної держави, зокрема й української, одним із головним у її діяльності є безпека, що на сьогодні набуло особливого значення, адже безпека є загальноісторичною та загальносоціальною, охоплює всю історію і майбутнє людства, що має визначальне значення для існування як окремої особистості, так і соціальних верств будь-якого рівня.

Безумовно, діяльність людей і спільнот вимагає безпеки та відноситься до першорядних, основних завдань, поряд з якою безпека суспільства є конкретно-історичною категорією. Безпека залежно від умов (насамперед, соціально-економічних) відрізняється від інших форм організації, досягається різними шляхами та підпорядковується власним цілям. Економічна безпека характеризується таким станом економіки, за якого забезпечуються захист національних інтересів,

стійкість до внутрішніх і зовнішніх загроз, здатність до розвитку та захищеність життєво важливих інтересів людей, суспільства, держави.

Варто зазначити, що розвиток будь-якої держави супроводжується процесом історичного розвитку способів виробництва, зміни суспільно-економічних формацій. При цьому змінюється не лише роль економічної безпеки, а й її функції та спектр застосування.

На сьогодні держава виступає не тільки гарантом економічної безпеки своїх громадян, але й сама може бути для них джерелом загроз, що призводить до певних протиріч між окремими громадянами і державою в галузі забезпечення ними своєї економічної безпеки.

Організована злочинність і корупція опанували різними механізмами впливу на прийняття багатьох державних рішень, можливості зміни економічної політики і практики, розробки стратегії економічної безпеки. В таких умовах набуває особливого значення правоохоронне забезпечення економічної безпеки. Таким чином, осмислення ролі та місця економічної безпеки є важливим в нових політико-економічних умовах.

У працях вітчизняних та зарубіжних учених розглядалися різні підходи до теорії економічної безпеки. Поняття «Економічна безпека» давно використовується в практичній діяльності на Заході, а в 30-ті роки XX століття - на території США.

Зауважимо, що розроблена вченими радянського періоду розвитку нашої країни теорія національної економічної безпеки, як певної системи знань, дозволяє більш повно розкрити нові підходи до виявлення та усунення негативних явищ у сфері безпеки сучасного етапу розвитку економіки країни і, найголовніше, попереджати на більш ранніх стадіях можливість виникнення нових протиріч і погроз. Проте недостатність науково-теоретичного матеріалу викликає дискусійність щодо основних положень теорії економічної безпеки з урахуванням лібералізації економіки та необхідності державного впливу на ці процеси.

Зазначені питання постійно перебувають у центрі уваги багатьох науковців, але в більшості випадків вони досліджують лише окремі питання зазначеної проблеми, пов'язані, насамперед, із формуванням базових засад забезпечення економічної безпеки, визначенням системи економічних інтересів і пріоритетів розвитку, формуванням окремих елементів менеджменту економічного розвитку, а також економічної безпеки.

Специфіка економічної безпеки полягає в тому, що вона виражає об'єктивні економічні відносини в країні. Тому ролі економічної безпеки належить гідне місце як найважливішого напряму діяльності держави, що має забезпечити цільове та ефективне використання

державних ресурсів і зростання життєвого рівня населення. Дослідження показують, що багато найгостріших соціально-економічних проблем деколи виникають із-за невчасного прийняття коригувальних заходів, у тому числі і законодавчих, відсутності належної дії з боку вищих державних органів. Між тим в державі про місце економічної безпеки в системі управління владні структури, на жаль, згадують нечасто.

При аналізі наукових розробок про зміст такої економічної категорії, як економічна безпека, важливо звернути увагу на її подвійність: вона є умовою існування індивідів і спільнот й одночасно результатом їх діяльності.

Отже, в контексті даної проблематики та аналізу останніх досліджень і публікацій, під поняттям економічної безпеки розуміють сукупність умов, за яких зберігається здатність країни підтримувати конкурентоспроможність економіки, ефективно захищати національні економічні інтереси і протистояти зовнішнім економічним загрозам, повністю використовувати конкурентні переваги в міжнародному поділі праці.

Вивчаючи дану категорію можна також стверджувати, що економічна безпека країни повинна забезпечуватися, насамперед, ефективністю самої економіки, тобто, поряд із захисними заходами, здійснюваними державою, вона повинна захищати сама себе на основі високої продуктивності праці, якості продукції тощо; забезпечення економічної безпеки країни не є прерогативою якого-небудь одного державного відомства, служби, вона має підтримуватися всією системою державних органів, усіма ланками і структурами економіки.

Таким чином, перспективним є подальше наукове дослідження питань, пов'язаних з національною економічною безпекою, її роллю та змістом.

Перспективи реформування нового кримінального процесуального законодавства

Мірковець Д.М., кандидат юридичних наук, начальник відділу Головного слідчого управління МВС України

Більше двох років назад на «теренах» вітчизняного законодавства з'явився новий КПК. З перших днів його застосування, новели кримінального процесуального законодавства зіштовхнулися із безмежним валом критики як зі сторони науковців, так і практичних працівників. Не дивлячись на труднощі, що виникли під час імплементації КПК, результати роботи підтверджують правильність